

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010047
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621010047.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej na verejnom zasadnutí konanom 4. mája 2022 prejednal odvolanie obžalovaného K. R. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/12/2021 zo dňa 29.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. R. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 2T/12/2021 zo dňa 29.11.2021 uznal obžalovaného K. R., nar. XX.X.XXXX vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 21.11.2019 v čase o 02.54 hod. na štvrtom poschodí v nočnom bare Grand hotela Permon v obci Pribylina, okres Liptovský Mikuláš, pristúpil k M. H. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, F., ktorá tancovala na tanečnom parkete, chytil ju oboma rukami za hlavu, ktorú jej stlačil a vykrútil do ľavej strany so slovami „ty už prestaň a kontroluj sa“, uvedeným konaním jej nebolo spôsobené žiadne zranenie, ktoré by si vyžadovalo liečenie a obmedzenie obvyklého spôsobu života, následne o 02.55 hod. fyzicky napadol Ing. D. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., M. XXXX/X tak, že ho udrel pravou rukou do ľavej časti hlavy - ucha, čím mu spôsobil zranenie pomliaždenie ušnice vľavo, prederavenie blanky bubienka vľavo v dolnom prednom kvadrante, prevodovú poruchu sluchu, s obmedzením obvyklého spôsobu života v trvaní najmenej 7 dní, obžalovaný sa následne opätovne pokúsil udrieť Ing. D. L., pričom v napádaní D. L. sa mu snažil zabrániť H. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XX, okres E. F., ktorého udrel čelom do nosa a dvakrát sa ho snažil udrieť rukami, pričom utrpel zranenie, ktoré ho neobmedzovalo v obvyklom spôsobe života, následne fyzicky napadol Ing. E. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. XX/XX, D., okres F., ktorú udrel päťou do priehlavku pravej ruky, ktorou si zakrývala oblasť hlavy, pričom jej spôsobil opuch pravej ruky bez práceneschopnosti a snažil sa päťou udrieť do hlavy aj Ing. D. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom ul. C. H. XXXX/XX, ktorý sa uhol, a tak ho len jemne udrel do zadnej časti hlavy.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovaného odsúdil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného Ing. D. L. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti výroku o treste vyššie uvedeného rozsudku podal odvolanie obžalovaný K. R. prostredníctvom zvoleného obhajcu písomným podaním zo dňa 14.12.2021, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 14.12.2021. Podané odvolanie obžalovaný zdôvodnil nasledovne:

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný navrhol, aby mu bol uložený alternatívny trest a to peňažný trest. Podľa názoru obhajoby je takýto trest vhodnejší a zároveň splní svoj účel. Cieľom ukladania alternatívnych trestov je ponechať odsúdeného na slobode a uložiť mu taký druh trestu, ktorý bude pôsobiť preventívne proti páchaniu ďalšej trestnej činnosti, ochráni spoločnosť a v neposlednom rade uspokojí záujmy obetí trestného činu. Takéto tresty by mali upevniť v páchatelovi návyky a postoje potrebné k vedeniu riadneho života.

Využívanie alternatívnych trestov by sa malo v súčasnej dobe preferovať pred trestom odňatia slobody. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj vo vzťahu k zárobkovým a majetkovým pomerom obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a následne sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení trestu obžalovanému a to tak, že mu uloží primeraný peňažný trest podľa § 56 ods. 2 Tr. zák.

K odvolaniu obžalovaného K. R. sa vyjadril prokurátor v rámci písomného podania zo dňa 18.1.2022, doručeného Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19.1.2022:

Uložený trest za spáchanie dvoch prečinov považuje za správny a zákonný, a to i čo do druhu trestu, i jeho výšky. Peňažný trest by neodrážal závažnosť prečinov spáchaných obžalovaným, ako i jeho celkový postoj v prípravnom konaní.

Obžalovaný K. R. sa na verejné zasadnutie konané pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavil. O termíne verejného zasadnutia bol upovedomený riadne a včas, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia určeného na deň 4.5.2022 osobne prevzal dňa 29.3.2022. Obžalovaný svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnil prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný súčasne prostredníctvom obhajcu doručil odvolaciemu súdu písomnú žiadosť o konanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti zo dňa 2.5.2022. Na verejnom zasadnutí prítomný obhajca obžalovaného a prokurátor navrhli verejné zasadnutie vykonať v neprítomnosti obžalovaného. Senát odvolacieho súdu rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka. Na verejnom zasadnutí sa osobne zúčastnil obhajca obžalovaného. Obhajca obžalovaného aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Totožne s písomne podaným odvolaním obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a sám rozhodol o uložení peňažného trestu obžalovanému. Prokurátor totožne s písomným vyjadrením navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade obžalovaným podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný K. R.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, proti výroku rozsudku proti ktorému je prípustné (konkrétne proti výroku o treste), oprávnenou osobou, ale nie je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní konanom pred okresným súdom vyhlásil, že je vinný so spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal spôsobom „áno“. Súd po vyjadrení prokurátora a obhajcu uznesením podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu za spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., pretože obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a fyzicky,

verejne a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, rešpektujúc zásady ukladania trestov v § 34 Tr. zák. Správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (t.j. že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. k) Tr. zák. (dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu) a bez zistenia akejkoľvek priťažujúcej okolnosti u obžalovaného pri prevahe poľahčujúcich okolností trest odňatia slobody ukladal s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. Nakoľko obžalovanému trest ukladal za dva trestné činy, ďalej tento obžalovaného správne ukladal ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom najprísnejšie trestným je prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Aplikujúc už vyššie uvedené ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu) u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu odňatia slobody na 6 mesiacov až 26 mesiacov. Uloženie úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov (pričom skúšobnú dobu je možné určiť na 1 rok až 5 rokov) zodpovedá stavu veci a zákonu. Takto uložený trest považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu, ktorý u obžalovaného dostatočne splní účel trestu. Uložený trest súčasne v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súčasne dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Preto zodpovedá zásadám ukladania trestov uvedených osobitne v § 34 Tr. zák.

V danom prípade zásadám ukladania trestov a účelu trestu by nezodpovedalo uloženie peňažného trestu obžalovanému, ako k takémuto záveru správne dospel už okresný súd, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a osobu obžalovaného na jeho prevýchovu a nápravu by nebolo dostatočným uloženie peňažného trestu obžalovanému, ako to obžalovaný žiadal v konaní pred okresným súdom a následne v podanom odvolaní. Na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného je v danom prípade nutné pôsobiť už trestom odňatia slobody s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu, teda hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmienčného odsúdenia (nevedenia riadneho života v skúšobnej dobe). V prípade tejto spáchanej trestnej činnosti sa u obžalovaného nejedná o ojedinelý a výnimočný exces (vybočenie) z vedenia inak riadneho života. Z odpisu z registra trestov na obžalovaného, ako aj s prihliadnutím na túto spáchanú trestnú činnosť, vyplýva, že obžalovaný je osobou so sklonnosťou k opakovanému páchaniu násilnej trestnej činnosti úmyselnej povahy a obžalovaný už aj bol v minulosti dvakrát uznaný vinným zo spáchania násilnej trestnej činnosti. Rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany, sp.zn. 2T/31/2004 zo dňa 14.4.2004 bol uznaný vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a z trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 k § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 14 mesiacov, obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby odsúdený nebol. Ďalej bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp.zn. 2T/114/2011 zo dňa 27.9.2011, právoplatným dňa 27.9.2011, uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest 500,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody na 2 mesiace a v prípade tohto odsúdenia sa na obžalovaného rovnako hľadá, ako keby nebol odsúdený. Je síce pravdou, že obžalovaný má obidve odsúdenia zahladené. V tejto súvislosti je však potrebné dať obžalovanému do pozornosti, že ani zahlodenie odsúdenia nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný v minulosti skutky spáchal. Za tohto stavu na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného je nutné pôsobiť už uložením trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu, teda hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad nevedenia riadneho života v skúšobnej dobe. Obžalovanému už v minulosti bol za spáchanie násilnej trestnej činnosti uložený peňažný trest (odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 2T/114/2011), avšak je zrejmé, že u obžalovaného si takýto druh trestu dostatočne nesplnil svoj účel a dostatočne nevedol k jeho prevýchove a náprave, keď obžalovaný neskôr spáchal ďalšiu násilnú trestnú činnosť, za ktorú bol uznaný vinným v tomto trestnom konaní. Okrem osoby páchatel'a, ktorá z vyššie uvedených dôvodov plne odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu, takýto druh trestu je v danom prípade odôvodnený aj povahou spáchanej trestnej činnosti, ktorá spočívala vo fyzickom napádaní viacerých osôb, bez zjavného dôvodu, resp. keď takáto osoba bránila

inú obžalovaným napádanú osobu, obžalovaný sa nešťítel fyzicky útočiť ani na osoby ženského pohlavia a jednému z poškodených dokonca spôsobil zranenia s obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 7 dní.

Krajský súd potom uzatvára, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. V danom prípade prítom nebolo dôvodným ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorého uloženie by bolo pre obžalovaného neprimerane prísny, nakoľko v prípade obžalovaným v minulosti spáchaných násilných skutkov sa jednalo o skutky staršieho dáta, súčasne v prípade tejto žalovanej trestnej činnosti sa jedná o menej závažnú trestnú činnosť. Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výmera uloženého trestu odňatia slobody, ako aj dĺžka skúšobnej doby. U obžalovaného nebolo na mieste uloženie trestu odňatia slobody na úplne dolnej hranici, nakoľko obžalovaný pred spáchaním skutku nevedel riadny život (opakovane sa v minulosti dopustil skutkov protiprávneho násilného konania), na druhej strane je plne dôvodným ukladanie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby osobitne vzhľadom na vyhlásenie o vine obžalovaným na hlavnom pojednávaní, menšiu závažnosť trestnej činnosti, ako aj menej závažný následok a tiež osobu obžalovaného, ktorý má v odpise z registra trestov dva záznamy o spáchaní menej závažnej trestnej činnosti z dávnejšej minulosti a odsúdenia má zahladené, u obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti a žiadna priťažujúca okolnosť. Súčasne u obžalovaného je dôvodným určenie dlhšej skúšobnej doby ako na úplne dolnej hranici v rozmedzí 1 až 5 rokov vzhľadom na v minulosti spáchané skutky protiprávneho násilného charakteru. Určenie skúšobnej doby pri dolnej hranici je odôvodnené tým, že v prípade predchádzajúcich odsúdení sa jedná o skutky staršieho dáta, obidve odsúdenia má obžalovaný zahladené a pokiaľ bol obžalovanému v minulosti už uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil a tiež v prípade tejto trestnej činnosti sa jedná o menej závažnú trestnú činnosť s menej závažným následkom. V ostatnom krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorého dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.